

# ІНФОРМАЦІЙНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ

про Пленум Центрального Комітету Комуністичної партії України

Вчора, 29 березня 1962 року, у Сесійному залі Верховної Ради УРСР відкрився Пленум Центрального Комітету КП України.

Пленум затвердив такий порядок денний:

Про підсумки березневого Пленуму ЦК КПРС і завдання Комуністичної партії України по поліпшенню керівництва сільським господарством.

З доповіддю в цьому питанні виступив перший секретар ЦК КП України товариш М. В. Підгорний.

В роботі Пленуму ЦК КП України беруть участь перші секретарі сільських райкомів партії, товариші, що рекомендовані обома партіями начальниками територіальних виробничих управлінь і парторганами, вчені, відповідальні працівники республіканських організацій.

Після доповіді товариша М. В. Підгорного почались дебати. На вечірньому засіданні виступили товариші: П. Ю. Шелест (перший секретар Київського об-

кому КП України), М. О. Соболев (перший секретар Харківського обкому КП України), П. П. Козир (перший секретар Вінницького обкому КП України), Ю. Г. Бахтін (секретар Красногвардійського райкому КП України Кримської області), М. П. Толубєєв (перший секретар Дніпропетровського обкому КП України), В. В. Скрябін (перший секретар Запорізького обкому КП України), Г. Ф. Гулій (секретар Глобинського райкому КП України Полтавської області), О. П. Ляшко (перший секретар Донецького обкому КП України), О. Ф. Ватченко (перший секретар Хмельницького обкому КП України), Т. Р. Ривдін (секретар Народицького райкому КП України Київської області), М. С. Сивяца (перший секретар Одеського обкому КП України), Є. Є. Алексєєвський (голова Державного комітету Ради Міністрів Української РСР по водному господарству), І. З. Кривяк (секретар Великоновосілківського райкому КП України Донецької області).

Пленум ЦК КП України продовжує роботу.

Пролетарі всіх країн, єднатесья!

## МОЛОДИЙ КОМУНАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання VI.  
№ 38 (545)

П'ятниця, 30 березня 1962 р.

Ціна 2 коп.

### В обкомі КП України

#### Про ініціативу колективу заводу „Червона зірка“

**КОЛЕКТИВ** робітників, інженерно-технічних працівників і службовців заводу „Червона зірка“ у відповідь на рішення XXII з'їзду КПРС та березневого Пленуму ЦК КПРС взяв зобов'язання достроково, до 26 грудня 1962 року, виконати річний план збору і здачі металолому та відходів чорних і кольорових металів. Кожен працівник заводу зобов'язався у 1962 році зібрати і здати на базу „Втормету“ на комсомольський рахунок по 20 кілограмів металолому.

Колектив підприємства закликав всіх трудівників підприємств, будов, колгоспів і організацій області включитись у змагання за дострокове виконання плану по збиранню металолому.

Бюро обкому КП України схвалило цінну ініціативу колективу заводу „Червона зірка“ і зобов'язало міських і райкомів КП України обговорити на всіх підвідомчих підприємствах і в організаціях звернення колективу „Червоної зірки“ і прийняти соціалістичні зобов'язання по достроковому виконанню плану збору і здачі лому чорних та кольорових металів. Зобов'язано також облпрофраду і обком ЛКСМУ ширше залучити профспілкові і комсомольські організації до роботи по зверхплановій здачі металолому.

### Цікаві, веселі весняні канікули

**ТИЖДЕНЬ** ДИТЯЧОЇ КНИГИ проводять працівники Кіровоградської бібліотеки для дітей та юнацтва ім. А. Гайдара. Вже відбувся ранок „Книжкової іменини“ для молодших класів і вечір для старшокласників. На вечорі, крім гостей — поетів, виступили з читаннями поезій віршів дев'ятикласники Микола Микитенко (20 школа) і Зоя Трищенко (11 школа). Восьмикласники школи

№ 23 Люда Кондратенко прочитала свій вірш „Моя учительці“. Цікавими також були зустрічі з кубинцями, що навчаються у Борніці, і вечір, присвячений Максиму Горькому.

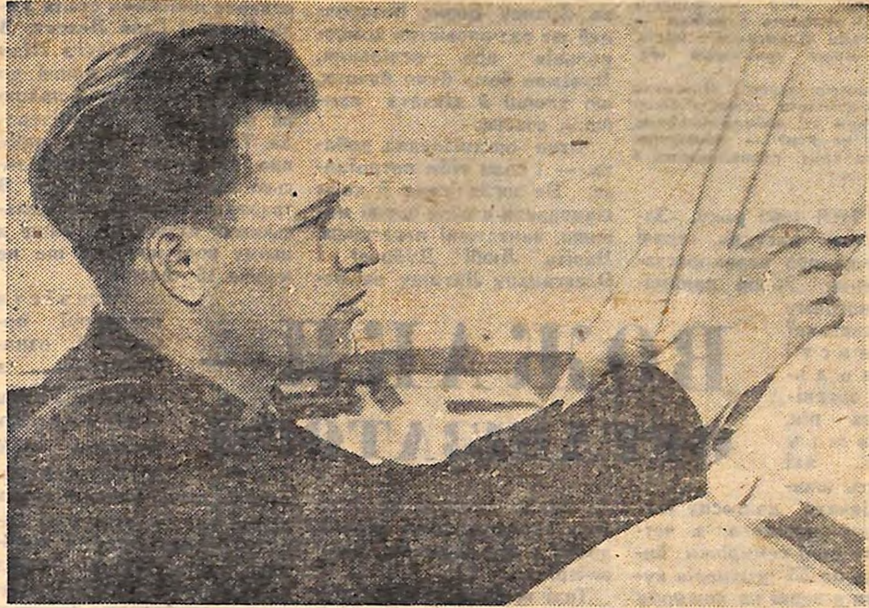
К. МОЛОДЧЕНКО,  
бібліограф дитячої бібліотеки.

**„ПОГОВОРИМО ПРО ДРУЖБУ, ТОВАРИШУВАННЯ І ЛЮБОВ“** — тематичний вечір на таку тему провів клуб старшокласників Кіровоградської школи № 18. У вечорі взяли участь і шефи — робітники деревообробної ділянки заводу „Сільгоспдеталь“. А 25 березня учні 6 — 10 класів двічі виступили з хором перед глядачами в кінотеатрі імені Дзержинського.

Л. ЧЕРНИШОВА,  
секретар комсомольської організації школи № 18.

Рішення березневого Пленуму ЦК КПРС багато думок викликало в конструктора Кіровоградського заводу „Сільгоспдеталь“ Івана Махні. Дати сільським трудівникам досконалі машини — над таким завданням трудиться в ці дні молодий конструктор.

На знімку: Іван МАХНІЯ.  
Фото М. Савкунова.



Кожному підприємству — діяльний, оперативний штаб семирічки! Під таким гаслом повинен йти будувати свою роботу комсомол

на модернізацію стаєнда для випробування гідронасосів.

Пожвавило свою роботу і громадське конструкторське бюро Гайворонського паровозоремонтного заводу. Питання технічного прогресу постійно перебуває в центрі уваги комітетів комсомолу Олександрійського авторемонтного і електро-механічного заводів.

Міцна і велика комсомольська сім'я „Червоної зірки“ чимало зробила для удосконалення виробництва, понадпланового випуску сівалока. Але комсомольський штаб семирічки, на жаль, створюється дуже повільними темпами. І хоч підібрано до його складу хороших, ініціативних комсомольців, але питання про затвердження їх членами штабу ніяк не зберуться розглянути на засіданні комітету.

**ПРЕБА** визнати, що дуже слабо ведуть боротьбу за технічний прогрес молоді будівельники. Так, в будівельному управлінні № 1 Кіровоградського облбудтресту (секретар комітету комсомолу В. Богуненко) в минулому році проведено лише один комсомольський рейд по будівельних майданчиках. Не провадяться вони і зараз. Навіть коли надійшов тривожний сигнал від малярів бригади т. Пічкурєнка, яка простояла через відсутність фронту робіт і матеріалів, комітет на це не реагував.

Комсомольські комітети таких підприємств, як Кіровоградський олійжиркомбінат, вірвовочна і меблева фабрики, вагоремонтний завод теж досі ще не створили штабів семирічки, недостатню увагу приділяють модернізації виробництва, підвищенню продуктивності і культури праці.

Хвиля нового змагання прокотилась на заводах і фабриках — змагання за особистий вклад в побудову комунізму. В індивідуальних планах комсомольців конкретно визначають свою безпосередню участь в технічному прогресі підприємства. Ширити цей чудовий рух повинні комітети комсомолу, вбачаючи в ньому джерело нових, небачених досі виробничих успіхів.

## ТЕХНІЧНИЙ ПРОГРЕС — В РУКАХ МОЛОДИХ

**ЗВИТАЖНИМИ**, славними ділами увінчав своє ім'я комсомол. Про них звітуйте він незабаром своєму XIV з'їздові. Про ясні рекордні врожаї доповідатимуть молоді хлібороби; про те, як творять достатки народні розповідатимуть тваринники; про зведені ними споруди розкажуть будівельники. А молоді промислових підприємств — про наполегливу боротьбу за технічний прогрес, про те, як комсомольці відкривають джерела цехів для всього передового, сучасного.

Різні методи обирають поборники технічного прогресу. Найчастіше — це широкі розмах раціоналізації і винахідництва, шестфетво над впровадженням нової техніки і технології, нещадна боротьба з браком, залучення молодих робітників до технічного навчання і т. д. Все це об'єднується у комсомольських штабах семирічки.

у промисловому виробництві.

Там, де вже створені й працюють комсомольські штаби, відчувається молоде завзяття, дух творчості й ініціативи. Велику роботу проводить комсомольський штаб, створений на Кіровоградській панчішній фабриці. Він керує секцією громадського технічного контролю і рейдами. Особливо відчутна робота штабу у технічному навчанні молодих панчішників. В школах передових методів праці, технічного прогресу й оволодіння суміжними предметами навчається 120 чоловік. Молоді спеціалісти — Т. Личмаренко, Т. Григор, К. Головікова діляться з робітниками своїми знаннями, навчають прогресивним методам.

Провідне місце в житті підприємства займає штаб, створений при комсомольському комітеті заводу

водилась комплексна механізація ливарного цеху.

Комсомольський штаб заводу „Динамік“ очолює боротьбу за економію сировини. Завдяки великій кількості зекономленого пресполу, пластмасовий цех випускає тепер додаткову продукцію — люстрові патрони.

Шестфетво над впровадженням у виробництво нових машин і верстатів оголошили комсомольці Кіровоградської швейної фабрики. Оволодіння новими операціями входить і в особисті плани вкладу в семирічку, які тут має переважна більшість комсомольців.

За високу продуктивність праці на своєму підприємстві борються молоді агрегативці. Громадське конструкторське бюро заводу веде велику роботу з раціоналізаторами. Комсомольці А. Ворона, Є. Авруцький і А. Полярна розробляють технічну доку-

## Пленум Кіровоградського міськкому КП України

28 березня ц. р. відбувся пленум міськкому КП України, який розглянув завдання ідеологічної роботи міської парторганізації в світлі рішень XXII з'їзду КПРС.

Доповідач — секретар міськкому партії т. Боднарів Г. Й. детально охарактеризував стан і заходи по роз'ясненню і виконанню рішень історичного з'їзду, завдання первинних організацій і підвищенні ділової і політичної активності трудящих міста для здійснення грандіозних накреслень комуністичного будівництва. Як у доповіді, так і в виступах, велике місце було відведено агітаційно-масовій роботі, лекційній пропаганді, діяльності клубів, бібліотек, вихованню дітей в сім'ї і школі. Всебічно обговорені заходи боротьби з

пережитками минулого в свідомості окремих людей, з аморальними явищами, хуліганством, посилення антирелігійної пропаганди.

В обговоренні доповіді виступили секретар парткому заводу „Червона зірка“ т. Тюрєнков В. В., завідувач відділом пропаганди і агітації міськкому партії т. Вибрик В. І., секретар парткому школи вищої льотної підготовки т. Рибаків О. М., секретар міськкому ЛКСМУ т. Сокурєнко В. О., прокурор міста т. Панченко Є. П., заступник голови міськвиконкому т. Дегтярюк О. Т., відповідальний секретар міського відділення Товариства для поширення політичних та наукових знань т. Савельєв І. С. та інші, всього 11 чоловік.

По розглянутому питан-

ню пленум прийняв відповідне рішення.

На пленумі затверджені також соціалістичні зобов'язання трудящих Кіровограда на 1962 рік. Вирішено продовжити традиційне змагання з трудящими міст Уфи, Вінниці, Черкаса і Олександрії. Колективи всіх підприємств Кіровограда вирішили річну виробничу програму по випуску валової продукції і найважливіших виробів завершити достроково, до 25 грудня, а по житловому, промисловому і культурно-побутовому будівництву — до 26 грудня.

За рік під заселення намічається здати 34 тисячі квадратних метрів житлової площі. Червонозорівці зобов'язалися понад план випустити одну тисячу сівалока; до кінця року на

кіровоградських підприємствах буде освоєно 132 нових видів виробів, пушено в дію 300 високопродуктивних верстатів, ряд конвейєрних ліній.

У зобов'язаннях передбачено випуск великої кількості понадпланового взуття, швейних виробів та інших промислових і продовольчих товарів. Широкі заходи намічено в благоустрої міста, зокрема посадка 260 тисяч дерев і чагарників. Поліпшаться умови медичного обслуговування, зросте сітка продовольчих і промтоварних магазинів, підприємств громадського харчування.

В узагальнених міськкомом партії зобов'язаннях колективів передбачається відчутне посилення шестфетвої допомоги колгоспам.



Іван Собоєвий — наймолодший робітник Хмельницького відділення „Сільгосптехніки“. Торік він прийшов сюди з атестатом зрілості, став учнем токаря, а невдовзі почав працювати самостійно. Тепер у майстернях „Сільгосптехніки“ завершують ремонт тракторів. Комсомалець Іван Собоєвий може гордитися: він теж чимало зробив, щоб колгоспна техніка виїхала на поля добре підготовленою.

На знімку: Іван СОБОВИЙ.  
Фото Ю. МОТОРНОГО.



М. С. Хрущов:

Я звертаюсь до комсомольців, молоді, — ви молоді, енергійні багато зробили і робите для Батьківщини. Ви боретесь за споквітле майбутнє. То беріть навантаження на повну силу з тим, щоб допомогти колгоспам і радгоспам нарощувати виробництво зерна і особливо продуктів тваринництва.

Слизько небо. Сизий туман пеленою огорнуло землю, склав від людського ока навіть недалекі яри, буділі. Машина сповзає з шосе на ґрунтову. Занесить. Шофер злісно крутить баранку. Ще кілька метрів — і машина злізла кюветом. Зітхав.

— Не доїдемо, — бідакється шофер. — Застрагнемо в полі. Виходить з машини, йде вперед і швидко повертається.

— Ні, — кидая розпаляю. — Треба йти. — Голорить Андрій і вилазить з кабіни. До бригади кілометрів з шість. Назад може трактором підкунуть...

Відчиняємо дверці. Попереду шість кілометрів лийного болота. Години дві добиратимемося. Йти чи не йти? — Виїждзаємо, ступаємо крок, провалюємося в мокрий сніг...

9 СІЧНЯ 1962 року. Запальні виступи, гарячі суперечки про невикористані резерви. Збори приймають програму господарської діяльності комсомольської організації на рік, визначають її рубежі, які візьмуть юнаки і дівчата колгоспу імені Дзержинського в четвертому році семіріччя. Виростити по 55 центнерів кукурудзи в зерні на кожному з 342 гектарів, по 25 центнерів гороху на кожному з 100 гектарів, надіти на фуражну корову по 2300 літрів молока...

Високі зобов'язання! А як же будуть виконуватись вони?

ПЕВДОВЗІ зібралися збори в першій комплексній. В заходах по виконанню зобов'язань намічено створити тут дві комсомольсько-молодіжних ланки по вирощуванню кукурудзи.

— Давайте, друзі, — говорить секретар комітету комсомолу артіль Андрій Павлюк, — приступимо до виконання наших наміток.

Піднімається секретар комсомольської організації першої бригади Рая Кутвицька. Не всиділа взимку вдома — пішла працювати телятницею. І клубом завідує. А навесні...

— Звичайно, — говорить Рая, — я знову повернуся в свою ланку. Знову з своїми дівчатами і хлопцями вирощуватимемо високий урожай королеви.

— Правильно! — підтримали комсомольці свого ватажка.

До складу комплексної ланки, яку очолює Рая Кутвицька, ввійшли Зіна Бабенко, Валентина Кучеренко, Валентина Дажур, Софія Жеребуова, трактористи Микола Плис, Володимир Лігостов, Микола Саркібаєв та інші.

— Наша ланка теж в повній бойовій, — заявив на зборах групкомсорг Володимир Волошаненко. — Порадилися ми між собою і вирішили вирощувати кукурудзу на зерно на площі 299 гектарів, на силос — на 151 гектарі. Розрахунки наші такі: на 20 гектарів взяти по 80 центнерів зерна, на 80 — 60 центнерів, на 190 — 55 центнерів, зеленої маси — по 350 центнерів з гектара. І раді члени нашої ланки, що маємо такого завязтого і бойового суперника, як Раїна ланка. Викликаємо її на змагання. І з великим задоволенням позмагаємось...

ВВЕЧЕРІ зібрався комітет. Дебатів довго не розводили.

— Отже, недільник проводимо завтра, — підсумовуючи вступне слово, сказав Андрій Павлюк. — Давайте між собою розділимо чітко обов'язки на завтрашній

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» 30 березня 1962 р., 2 стор.

день. Щоб кожен з нас відповідав за невелику ділянку роботи. Тоді легше буде організувати все як слід.

— За навантаження я з Миколою Орловським беремось, — запропонував Володимир Іванов.

— Я вестиму облік, — вигукнула Люба Дуброва.

Кожному знайшлася справа. Зранку Борис Безкровний ще раз оповістив комсомольців про недільник. Приемно йому було бачити, що хлопці і дівчата прийшли вчасно.

Чтко організована робота, — і сили ніби потроїлися. Не зогляділися й коли відправили в поле перші машини, вантажені перегноєм. Навіть Любі Дуброві і Олександрю Латишу, які ве-

ли облік, скучати не було коли, бо працював чіткий, добре злагоджений конвейер.

Тоді ж виникла ідея вручати прапорець водіві, який вивезе найбільше добрив. І в наступні дні, коли вже працювала спеціально створена бригада по вивезенню перегною, юнаки і дівчата радісно вітали Бориса Борща, на машині якого весело тріпотів прапорець переможця.

Вечорами, коли ніч запалювала зоряні ліхтарики, на роботу виходила ударна комсомольська бригада на чолі з членами комітету. І довго вночі не вшухав гул тракторів, майже до ранку селом бігали промені колгоспних машин.

Робота велика, важка. Зате восени сторицею віддячить земля щедрим рукам хлібороба. І в ім'я цього варто попрацювати. Лише за один з недільників комсомольці вивезли 856 тонн гною. Це за один день. А з початку року відтранспортовано понад 8500 тонн добрив проти 5500 тонн за зобов'язанням. Щедро удобрені комсомольські гектари!

ПЕРШЕ комсомольське доручення... Кожен прагне виконати його якнайкраще. У Леоніда Кумпана, Анатолія Крикуна і Георгія Осніговського воно особливо — завершити колективну працю товаришів. Вся комсомольська організація збирала металолом. А ось їм, новоприйнятим, на бюро райкому за пропозицією члена бюро А. Павлюка дали доручення — відвантажити цінну сировину.

З бадьорим настроєм, з жартами приступили хлопці до роботи. Нелегко. Зате радісно — «доручення ж виконуємо». Ось уже й машини відійшли. Металолом пішов державі... Понад п'ять тонн відвантажили його хлопці. Ще небагато, менше двох тонн, і зобов'язання річне буде виконано.

ПІСЛЯ закінчення десятиріччя Олена Ступак мріяла про якийсь незвичайний щастя. Іздила десь, шукала його. А потім повернулася і зручно всілася на ший батьків. І довгенько так сиділа. Все мріяла. А коли познайомилась з матеріалами ХХІІ з'їзду КПРС, совість заговорила. А тут якраз завідувача фермою, член комсомольського комітету Ліда Осадча проходу не дає:

— І чого ото дома сидиш? Скільки можна мріяти... Іди на ферму свинаркою... В праці й щастя знайдеш, і веселість...

## ВОЖАКИ — ОРГАНІЗАТОРИ

# ТАК БРАТИ НАВАНТАЖЕННЯ НА ПОВНУ СИЛУ

Молодь колгоспу імені Дзержинського Компаніївського району щодня розв'язує практично те чи інше завдання спільної праці

## ШКОЛА ВИХОВАННЯ

Послухала, пішла. Чудово почуває себе, здружила з дівчатами, добре працює. Ніби й не було ніякого смутку.

В цьому році ферми колгоспу омолодилися. Лише недавно доярками стали Галя Новак і Галя Лелека. В усьому цьому заслуга Ліді Осадчої — вміє ключі до серця підібрати, та й працю на фермі вміло організувала. Тепер уже Ліда мріє про створення комсомольсько-молодіжної ферми. В тваринництві за комсомольськими півками лише в цьому році прибуде ще не менше 15 чоловік.

Активісти первинної організації, ознайомившись з матеріалами пленуму ЦК КПРС, задумалися — як ще вище підняти рівень виробництва всіх галузей господарства. І особливо, тваринництва. Зараз колгосп імені Дзержинського по виробництву свинини займає перше місце в районі, збільшив виробництво свинини, порівнюючи з минулим роком, у десять разів. Більше, ніж удвоє зросло виробництво молока. Зараз на фермах артіль одержують більше шести літрів молока в день. Але це рубіж вчорашнього дня: сьогодні комсомольці артіль мусять зробити все для того, щоб завтра брати нові висоти. Вони мають добрий досвід по забезпеченню худобі кормами. І в цьому році молодь вдосталь закладла кормів. Це й буде запорукою нових досягнень...

Слизько небо. Сизий туман пеленою огорнуло землю, склав від людського ока навіть недалекі яри, буділі. Машина сповзає з шосе на ґрунтову. Занесить. Шофер злісно крутить баранку. Ще кілька метрів — і машина злізла кюветом. Зітхав.

— Не доїдемо, — бідакється шофер. — Застрагнемо в полі. Виходить з машини, йде вперед і швидко повертається.

— Ні, — кидая розпаляю. — Треба йти. — Голорить Андрій і вилазить з кабіни. До бригади кілометрів з шість. Назад може трактором підкунуть...

Відчиняємо дверці. Попереду шість кілометрів лийного болота. Години дві добиратимемося. Йти чи не йти? — Виїждзаємо, ступаємо крок, провалюємося в мокрий сніг...

П. ДМИТРЕНКО, В. ЯТРАНЄВ.

Надокучили пемісти в комсомолі. Вічно своїми скаргами: у нас скучно живеться, ні клубу пунного, ні гуртків художньої самодіяльності. Що не кажіть, — говорять вони, — а село не місто; голову часом ніде приткнути. Та й толку, мовля, з сільських комсомольців...

Надокучили ці пусті обивательські настрої. Шоправда, до певного часу вони і у нас були прописані. Але цю ми — цілком дорослі люди — повинні, склавши руки в думці, чекати, доки хтось прийде і розвеселить нас, доки якийсь «добрий дячок» створить нам гуртків художньої самодіяльності і «забезпечить» цікаве й повнокровне життя? Звичайно, ні! І ми заходили самі наводити порядок в своєму рідному домі. Наш рідний дім — це бригада, в якій ми працюємо і на території якої живемо.

...Йшли збори бригадної комсомольської організації. Мова зайшла про культуру в нашому селі Водяному.

— Культура, культура. Бібліотеки в бригаді немає, — а тут культура... — нетерпляче вигукнув хтось з хлопців.

І пішло — бібліотека,

бібліотека... бібліотека...

Звичайно, питання важливе. Тому й записали ці рішенні зборів: створити бібліотеку.

За справу взялися швидко і дружно. Вже наступного дня звернулися до правління артіль з проханням допомогти нам. Підтримали нас керівники, виділили потрібні кошти. І ось ми в районі культурної, в районі бібліотеки, в магазині. Наполягаємо, доводимо, що все необхідне нам потрібно дістати саме зараз. Ідуть на зустріч. Звичайно, не протягом одного дня вирішувалося це.

Закупили дві шафи, стіл, репродуктор, книг на 130 карбованців. Зібралися гуртом у виділений під бібліотеку кімнату, і давай толку майструвати. Хоч і невеликі майстри, а зробили-таки. Тепер маємо в бригаді непогану бібліотеку. Самі й працюємо в ній. І задоволені тепер комсомольці, що їх побажання здійснились.

І так у нашій бригадній організації в усьому. Задумали драмгурток створити — створили. Навіть людей не комсомольського віку залучили до нього. З великою

охотою відвідують вони репетиції. Вирішили недільник провести — виходимо всі до одного. Чим пояснити таку однакості?

Просто щирою комсомольською дружбою. Ніхто з наших комсомольців не стареться поставити себе вище колективу, вище іншого товариша (та й не потерпіли б ми такої!), а тому, якщо вже задумали щось робити, то робимо гуртом (чим же я краща від Миколи чи Валі, чому повинна хизлятися від тієї чи іншої роботи?).

У нас комсомольці завжди господарі свого слова, в усьому — вони попереду, приклад для інших. Валентина Дажур, Марія Головаченко, Ніна Михайлова доглядають по 40 телят кожну. Їх групи — краці на фермі. Добра слава крокує поруч з комбайнером Павлом Дажурою, трактористом Миколою Будьком та іншими.

Працюємо ми і з неспілковою молоддю. Залучаємо її до участі в недільниках, даємо окремі доручення, запрошуємо на комсомольські збори, спільно вирішуємо наші бригадні справи, разом відпочиваємо. І від-

гуртків художньої самодіяльності, присути сільраду прискорити будівництво нового клубу, і впевнені, що в проханні нам ніхто не відмовить. Того ж дня комсомольська сім'я зміцніла, зростає п'ять чоловік — до лав ВЛКСМ були прийняті доярка Люба Лелека, тракторист Микола Саркібаєв, Микола Зацепта Валентина Зима, листоноша Марія Голуб.

Я ВЖЕ говорив, що рівень комсомольської роботи в значній мірі залежить і від того, як виконуються прийняті рішення, бо дієвість зборів — найголовніше. Про це ми ніколи не забуваємо. Очевидно, наше прагнення ігорю наше, бо якби я сам за все брався, то врешті-решт всього-таки не охоплюю довести справу до кінця і робити бажане дійсністю. Звичайно, керівники артіль завжди прислухаються до голо-

су молоді.

На комсомольських зборах бувають присутні голова правління, секретар парторганізації, зоотехнік, агроном, бригадири. Вони підказують нам, як краще вирішити ту чи іншу справу, радять, інколи відразу обіцяють допомогу.

Тепер про зібрання на збори. Раніше у нас зібрати комсомольців — це була проблема. По кілька разів доводилось збори переносити — така погана явка була. І ось одного разу на зборах Володимир Іванов сказав, що далі не можна допускати, щоб збори відбувалися не у точно визначений час. Повела боротьбу з тими, хто не з'являвся без поважних причин.

В січні на загальноколгоспні збори не прийшов моторист Володимир Чорний. Зустрівся з ним, питаю: чому?

— Не знав... — і очі додолу опустив.

Бачу — обманює.

— Та не може бути, — кажу.

— Ось бач, трапилось...

Як це так: об'ява про збори вивішується за 2—3 дні до їх проведення, кожному комсомольцю бригадний секретар нагадує про це, і раптом — забув. Відчитав я його добре тоді. І допомогло.

Збори прагнемо проводити завжди жваво, в піднесеному настрої. Перед початком їх, як правило, грає музика, влаштовуються ігри. Збори не затягуємо, завжди проводимо їх за години півтори—дві. Бувають, звичайно і винятки. Доповіді готуємо завжди невеликі, але ділові, конкретні, із «зачіпками». А всім відомо, що коли доповідь як кажуть, «здає» за живе, то активність на зборах буде.

А. ПАВЛЮК, секретар комітету комсомолу.

## Хазяї в своєму домі

радно те, що молодь бачить в комсомолі свій авангард, прагне наслідувати членів ВЛКСМ, і сама стає знамено Ленінського комсомолу. Нещодавно в свою сім'ю ми прийняли Семена Козубенка, Григорія Осніговського, Леоніда Кумпана. Вже по виконанню перших комсомольських доручень вони довели, що є в них неважасне бажання працювати в організації і що будь-яке доручення колективу виконують з честю.

У нас регулярно (щомісяця) відбуваються збори. Всі дванадцятьеро комсомольців завжди з'являються, активно виступають на них. На зборах ми вирішуємо питання господарського і культурного будівництва, організації відпочинку, підводимо підсумки нашої роботи, в разі потреби обговорюємо персональні справи. Велика дружба у нас з бригадиром Л. Г. Борщук. Він завжди буває на зборах, допомагає нам братись у складних справах, вчить, радить.

Р. КУТВИЦЬКА, секретар комсомольської організації першої бригади.



ЮРА СМОРДИН, учень 5 «Г» класу Кіровоградської середньої школи № 14, — активний член гуртка Палацу піонерів «Юні техніки».

На знімку: ЮРА СМОРДИН за виготовленням стрічкового копівейера для подачі цегли.

Фото Г. ЧУБАРЯ, члена фотгуртка Палацу піонерів.

## АУДИТОРІЯ ЗДРУЖИЛА

ДО ЕКЗАМЕНУ залишилося тільки чотири дні. За цей час треба було ще раз переглянути конспекти, востаннє повторити формули, щоб відновити їх у пам'яті. Ми мали складати один з найважчих екзаменів — по опорі матеріалів. Безумовно, хвилювався кожен з нас. Кому із студентів не відоме це почуття? Але чомусь найбільше боялась Алла Лазаренко.

— Ой, дівчата! От побачите, з тріском провалюсь. Повірте, передчуття мене не обманює...

— І чому ти такій острах наганяєш? Повторюй краще, то й не заробиш «двійки», — радили подружки по курсу.

— Повторюй... А я ось задачі ніяк не навчусь розв'язувати...

— Давай, допоможи. — звернувся до Алли Віктор Торговецький. — Мені ще в технікумі довелося немало їх порозв'язувати.

Допомога товариша пішла на користь. Алла на екзамені почувала себе впевнено, відповідала добре і в заліковій книжці з'явилася «четвірка».

Але на тому ж екзамені біда трапилася з іншим студентом нашої групи — Олександром Скрипкою.

Виявилось, що у нього саме перед цим захворіла донька. Про яку підготовку могла бути мова, коли в сім'ї трапилось таке нещастя...

Зразу ж після екзамену до Олександра підійшли Семен Адам і Анатолій Іванченко.

— Коли вдруге складатимеш екзамен? Може, допоможи тобі?

— Та не відмовлюсь... Спасибі на доброму слові.

Чотири дні підряд друзів бачили разом і вдома у Олександра, і в інституті перед лекціями. Іноді, якщо не виходила якась особливо складна задача, на перерві зійдуться втроях, присядуть за партою і відшукують хід розв'язання. Коли ж Олександр зрештою склав екзамен на «чотири», радість була спільною. Дружба виявилась міцнішою, ніж опір матеріалів.

Правило «один за всіх і всі за одного» стало законом у нашій групі. Варто комусь не прийти на заняття, і всі починають хвилюватися. Знаємо, що без поважної причини ніхто не пропустить лекцій.

Якось не з'явився Володимир Гулідов. І на другий вечір його не було в інституті, і на третій. В чому справа? Пішли до нього додому. Зустрів нас на порозі Володимир, а очі так і сяють: «Розумієте, дочка народилася... З ніг збився... Ось і зараз збираюся в родильний будинок. А завтра обов'язково прийду на заняття». І дійсно, прийшов. Щасливого батька поздоровляли всією групою.

Якби ми вели щоденник групи, то в ньому немало місця зайняли б записи про культпоходи. Іноді бувало в театрі, нерідко разом дивимось кінофільми. І після сеансу ще довго обговорюємо картину, якщо вона справила на нас велике враження. Оце недавно переглянули фільм «Хрестоносці».

У вечірньому політехнічному інституті шість груп третього курсу, між ними широко розгорнулося змагання за перше місце по успішності, дисципліні, праці і громадській роботі. В нашій групі механічного факультету підібрався хороший колектив, завзята, енергійна молодь. І кожний прагне до того, щоб такі ми вийшли переможцями у змаганні. А якщо колектив твердо вирішив боротися за першість, то так воно й буде. Запорукою тому — хороша дружба і взаємодопомога.

М. КРЮЧКОВ,

студент вечірнього політехнічного інституту, м. Кіровоград.

## ЩЕДРІСТЬ

І. ШЕВЧЕНКО,  
с. Новокиївка,  
Устинівський район.

### «ЛЮДИНА В КОСМОСІ»

ЛЕКЦІЮ на таку тему прочитав для учнів Гайворонського училища механізації сільськогосподарства М. І. Демченко. Він розповів про те, як крок за кроком радянські вчені, інженери і техніки за допомогою складної і точної апаратури вивчали космічні простори. І вже потім був посланий перший в світ корабель-спутник «Восток-1» з людиною на борту.

Майбутні механізатори щиро дякували лектору за цікаву і змістовну лекцію.

О. БЛИЗНА,

м. Гайворон.

### ЮНА БІБЛІОТЕКАРКА

І ЧАСТО можна зустріти з книжками. Вони заходять майже в кожний будинок.

— Добрий день. — вітається дівчинка. — Як здоров'ячко? Принесла вам нові книжки. Є й той твір, який ви просили минулого разу. Учениця 7 класу Павліської восьмирічної школи Галя Юманова стала справжньою поцінувачкою працьовитих бібліотек і популяризаторкою літератури серед населення. Особливо велика дружба встановилася у Галі з пенсіонерками та домогосподарками.

Важко людям похилого віку ходити в бібліотеку, щоб обмінювати книги. Не завжди вистає часу побувати там і домогосподаркам. Саме їм і прийшла на допомогу дівчинка.

З кожним днем зростає кількість людей, яким на класних обмінних книжках сподобалася.

Робітничий шлях Саліни Юманової ще не відпочивав на стоїнках трудової книжки, але те, що вона робить для розповсюдження книги в масах — це справді благородна справа.

Ф. ТАБАЛОВ,

В. БІЛОКОНЬ,

пенсіонери,

Онуфріївський район.

У КОНТОРІ дорожницької артілі імені Леніна красуються чотири перехідних Червоних прапори райкомкому та райкому партії. Останній прапор одержали дорожники за першість у змаганні колгоспів району по виробництву м'яса. Та коли ми заводимо розмову з Олексієм Петровичем Підгорним, головою правління, про досягнення, то він відповідає скупко. І це зрозуміло. Хіба може зараз задовольнитися такий показник, як 38,8 центнера м'яса на сто гектарів ріллі?

— Це наші перші кроки, — пояснює Олексій Петрович. — По виробництву м'яса ми завжди пасли задніх, і нас справедливо ляляли. Свинини майже не мали... Спасибі нашій Ніні Остапівні, по двадцять з половиною центнерів свинини на сто гектарів реалізувала...

Голова правління замовкає, вгугується в карту розміщення майбутніх посівів, а я роздумую над його висловом: «Спасибі Ніні Остапівні»...

А Ніні Остапівні лише двадцять п'ятій іде. Таке величання — то шана людська, здобута чесною працею.

В сімнадцять дівочих літ на широкіх ланах почала брункуватися та шана. Випускниця десятирічки, Ніна й не мислила свого життя поза рідними, милими їй серцю артільними гонами. Доручили їй ланку — не відмовилася. Дарма, що наймолодша за всіх — завзята комсомольська на десятих ви-стачить. І нехай як не хвалиться Іван, що він добряче вивчив техніку в училищі механізації, все одно молода ланкова насідає: то і так заглибив лапи культиватора, то скособочив і підрівав рослину. Хтозна, може й не хотів того Іван, бо, мабуть, задивився на чорняву ланкову, і кермо не втримав рівно...

Та не тільки Іванові Курко запри-милася ота кароока ланкова. Уподобали працювати комсомолку і односельчани, і під час виборів у місцеві Ради висунули її своїм депутатом в обласну Раду.

А наступний рік приніс ще дві приємні події: Ніна поступила на заочний відділ зоотехнічного факультету Одеського сільськогосподарського інституту, а комуністи артілі рекомендували її в члені партії.

А якось замріялася, затурбувалася наша Ніна. В сім'ї в неї все гаразд: живуть з Іваном у мирі та злагоді. Та не такий у Ніни характер, щоб тільки про себе дбати. Непокій її інше: на

фермі шось негаразд, колгосп по виробництву м'яса все тупіється на місці.

Коли Ніна Курко прийняла свиноферму, дехто почав посміюватися.

— Еге, правду кажуть, що куди кінч з копитом, туди й рак з клешнею. Чоловіки не могли справитися, то куди вже їй потикатися!

Та Ніна Остапівна довела, що коли полюбиш справу, то ніякі труднощі не страшні. Недарма ж обрада вона своєю спеціальністю зоотехнією. І де їй практику проходити, як не на фермі.

Лише рік завідує молода комуністка свинофермою, а вже успіхи відчутні. Ні, це не досягнення. Але вони будуть, обов'язково будуть. До цього, хоча й не семимильними кроками, але рішуче, впевнено, простеє весь дружний колектив ферми.

А поки що є перші успіхи. І те, що за всі роки існування артілі вироблено найбільше свинини, і що на чверть зросло виробництво м'яса, і що на чверть зросло виробництво м'яса, і що на чверть зросло виробництво м'яса, і що на чверть зросло виробництво м'яса...

— В цьому році ми першими в районі відкрили рахунок: здали по 2,5 центнера свинини на сто гектарів угідь, — говорить Ніна Остапівна. — Зараз відгодуємо чотирьох голів. Нинішнього року подвоїмо виробництво м'яса. Такою буде наша відповідь на рішення березневого Пленуму ЦК партії.

Отака вона — наша Ніна Остапівна. За всіх людей в одвіті, бо ж депутат. І до кого, як не до свого обранця йти людям з своїми думками, з своїми турботами.

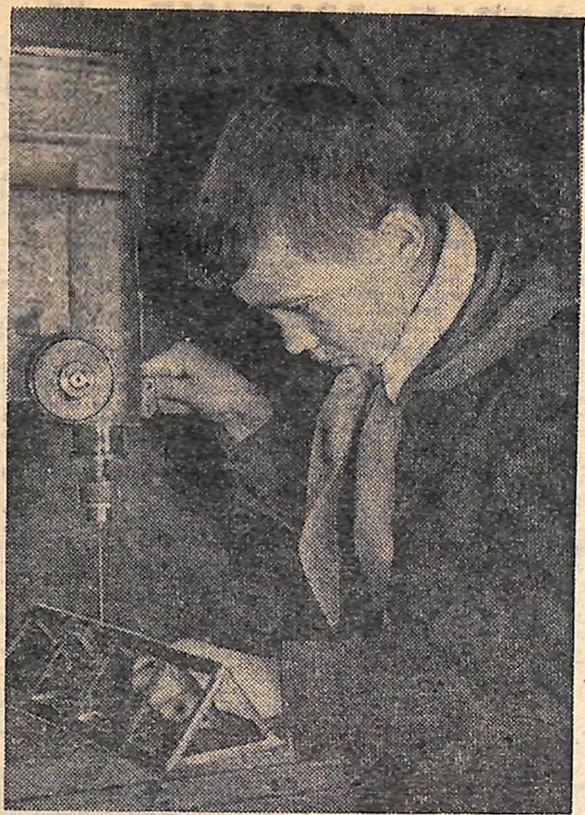
І добрим словом підтримає, і порадою допоможе, а коли треба, то й на захист скривдженого виступить. Така в неї громадська посада — слуга народу. Вірою і правдою служить людям Ніна Остапівна Курко. Михайло Соколенко, рядовий колгоспник, захворів — треба допомогти в лікуванні. Виклопотала пупівку — їдь, Михайле, в Трускавець, набирайся здоров'я!

А колгоспнику Костянтину Кравцю не вистачило власних грошей на будівництво хати, значить, допомогти треба з колгоспної каси...

Така вона, наша Ніна Остапівна. За це й шанують її в Дорожниці.

І. КОТОВСЬКИЙ,

голова виконкому Березовобалківської сільської Ради Вільшанського району, наш позаштатний кореспондент.



## ТРИ ЛИСТИ НА ОДНУ ТЕМУ

ТАНЦІ ПІД... ЯЗИК

ДОВГО ми, молодь села Лелеківки, намагалися власними силами налагодити роботу в нашому клубі. Але всі наші спроби ні до чого не привели, і тому звертаємося до редакції газети.

Майже три місяці ремонтувався сільський заклад культури. Чекали всі закінчення робіт з нетерпінням. Тепер, гадаєм, буде де відпочити. Нарешті клуб став до ладу. Перед величю снігою заасфальтували місце під танцмайданчик.

А втім, танцює тут молодь... під язик. Грати немає кому і немає на чому. Колись були програвач і пластинки. Були та й загуля. Годі шукати в клубі також шахи, шашки, доміно. Завідувач закладом культури Л. Вехтеву все це зовсім не хвилює. Навіщо зайвий клопіт?

А. КИЛІЯНОВ,  
Л. ПОДЕНЕЖНИЙ,  
А. ДИРЮЧЕНКО

та багато інших.  
Кіровоградський район.

НА ПРОХАННЯ —  
МОВЧАНКА

У БУДІВЕЛЬНОМУ управлінні № 3 тресту «Димитров-вуглеба» працює багато юнаків і дівчат. Частина з них займається в стрільському, волейбольному та шаховому гуртках. А що робити тим, хто хоче брати участь в колективних художніх самодіяльностях? Нічого. Подібні колективи у нас відсутні: їм немає де працювати. В одній придатній для роботи кімнаті знаходиться ди-

тяча технічна станція вечірньої школи № 4. Звертались ми в міській комсомолу, просили: допоможіть нам знайти приміщення для червоного кутка. Та комсомольські керівники відмовчуются.

М. ШУСЬ,

секретар комсомольської організації управління,  
І. СІГІРЬОВ,  
арматурник,  
м. Олександрія.

ЯК У ЮЛІЯ ЦЕЗАРЯ

Кажуть, що Юлій Цезар міг одночасно робити кілька справ. А втім, йому ще треба багато чому повчитися у В. І. Кушнірова. У нашому колгоспі «Победа» Хмельського району Віктор Іванович працює заправщиком машин, помічником обліковця тракторної бригади, головою ревізійної комісії і... завідує клубом. Не знаємо, яких успіхів досяг він на інших посадах, але як завідує клубом В. Кушніров в усіх повноті проявив «здібності». Сільський заклад культури він відкочує по великих святах. В клубі не працює жоден гурток художньої самодіяльності.

Нам, молоді, піде провести вільний час. Ми змушені ходити дивитися кінофільми у сусідні села. Коли ж районний комітет комсомолу зацікавиться станом культурно-масової роботи в нашому селі?

За дорученням комсомольців та молоді села Петрівки  
В. СЛІПЦОВ.



У НОМЕРІ газети за 4 березня ц. р. була вміщена кореспонденція Т. Леня «У вицікуванні допомоги». Мова йшла про погану внутрішнію роботу на першому відділку радгоспу імені Карла Маркса.

Секретар Долинського райкому ЛКСМУ т. Мірошник повідомив редакцію: критика визнана правильною. І Запорожець від обов'язків секретаря первинної організації звільнений, на його накладено комсомольське стягнення. Бюро первинної організації відділку разом з комітетом комсомолу радгоспу розробили конкретний план поліпшення роботи. Секретарем комсомольської організації відділку обрано Івана Олійника.

18 лютого ц. р. в нашій газеті був надрукований матеріал рейдової бригади «Культура... на задньому плані». Завідувач Компаніївським районним відділку культури О. Семенов повідомив редакцію, що кореспонденція обговорювалась на партійних зборах колгоспу «Україна». Факти повністю підтвердились. Основним гальмом у роботі бригадних клубів була відсутність кваліфікованих завідувачів. Тепер в Олександрійській і Володимирівській бригадні клуби призначено обізнаних людей. Крім цього, правління колгоспу добиратиме кандидатури для направлення на курси баяністів в м. Кіровоград.

Редакція одержала також відповідь і від заступника секретаря партійної організації артілі «Україна» В. Наконечного. Він повідомив, що в с. Олександрівці відбулися комсомольські збори, на яких призначено завідувачим клубу демобілізованого з Радянської Армії комсомольця А. Середу. М. Міччалова з роботи звільнено. До клубу завозяться дошки і ліс для настилу підлоги.



**КОМСОМОЛЬЦІ** і молодь юнаки і дівчата орадною Кіровоградщини разом з усім радянським народом сповнені прагнення внести найвагоміший вклад у боротьбу за перетворення в життя історичних рішень ХХІІ з'їзду КПРС, нової Програми партії.

«Станемо вірне з героїми» — під цим девізом трудиться наша славна молодь. А щоб стати вірне з майстрами високородуктивної праці, треба панювати оволодіти досвідом героїв, краще знати їх прийоми і методи праці. Партія вчить, що впровадження передового досвіду — це обов'язок кожного комуніста і комсомольця.

Корисним посібником при вивченні передового досвіду послужать кольорові плакати під рубрикою «Славні маяки Кіровоградщини», які великим тиражем видав відділ пропаганди і агітації обкому партії. В плакатах розповідається про досвід роботи кращих людей області, про результати їх невтомної праці та шляхи, якими вони прийшли до великих успіхів.

Хоч і йдеться про різних людей за спеціальністю та за віком, проте всіх їх ріднить палке стремління атлати в життя рішення партії, комуністичне ставлення до праці, творчість, бажання допомогти тим, хто ще тільки на підступах до перемог.

Робітники промислових підприємств з великим задоволенням ознайомляються з досвідом стержневців заводу «Більшовик», делегатки ХХІ і ХХІІ з'їзду КПРС, Героя Соціалістичної Праці Л. Д. Резник, потомственого залізничника, знатного машиніста Знамянського паровозного депо, Героя Соціалістичної Праці, делегата ХХІІ з'їзду КПРС Г. С. Рикунова, машиніста екскаватора «РС-350» Семенівсько-Головківського вулгарізаційного депо, делегата ХХІІ з'їзду КПРС П. І. Брагіна, штампувальника заводу «Червона зірка» делегата ХХІІ з'їзду КП України Ф. П. Біченка.

Нині увага всієї партії і всього народу спрямована на виконання найважливішого завдання — забезпечити дальший розвиток сільського господарства і різке збільшення виробництва продукції тваринництва та рибництва. Партія здійснює значні заходи по поліпшенню керівництва та забезпеченню технікою сільського господарства, створенню найкращих сприятливих умов для

розвитку творчої ініціативи трудящих.

В плакатах розкрито досвід кращих механізаторів: двічі Героя Соціалістичної Праці, Заслуженого механізатора республіки О. В. Гіталова, відомого механізатора, майстра впровадження цукрових буряків без затрат ручної праці В. П. Мельниченка, комбайнера колгоспу «Україна» Компанітського району О. В. Яременка, який зібрав в минулому році 603 гектари колоскових та 287 гектарів кукурудзи на зерно.

В кількох плакатах розповідається, як вирощують високі врожаї королеви поля О. В. Гіталов, Ф. Я. Косянчук та К. І. Смаліус.

Про досвід вирощування високіх врожаїв «білого золота» розповідається в плакаті про Героя Соціалістичної Праці, делегата ХХІІ з'їзду КПРС П. Т. Громішчука.

Великий досвід нагромадили передові тваринники області. Серед них — свинар радгоспу імені Розы Люксембург Бобринського району В. І. Куделін, доярка колгоспу імені

Б. Хмельницького Ульянівського району О. І. Прушинська, бригадир бригади чабанів колгоспу імені Горького Хмельківського району П. П. Закардоніч, пташниця радгоспу «П'ятихатський» Петрівського району М. К. Пестренко і О. Н. Охніченко. Їх досвід теж всебічно розкритий в плакатах.

В одному з плакатів розповідається про досвід роботи головної колгоспу імені Дзержинського Новопразького району В. Г. Аленькова.

Видані плакати принесуть значну користь робітникам і колгоспникам, партійним, комсомольським і господарським працівникам, пропагандистам, лекторам і агітаторам. Плакатами можна скористатися в школах та інститутах передового досвіду, в гуртках по вивченню конкретної екології та під час проведення бесід. Працівники культурно-освітніх закладів мають об'єднати з них стени передового досвіду в клубах, бібліотеках, агітпунктах, а також використати плакати для наочної агітації в цехах, на фермах, в бригадах.

І. ОЛІФІРЕНКО.



**ПРИВІТНО**, затишно в ідальні гуртожитку педагогічного інституту по Комуністичному проспекті. Всюди видніються квіти. В такій обстановці не випадково такий апетит у дівчат, яких ви бачите на знімку. Це — Лідія Бараненко, Антоніна Перкіна і Ліна Розумович.

— Як приготовлено? Смачно? — поцікавились ми у студенток.

— А ви самі спробуйте... Не відірветесь... — посміхаються подруги.

А через якісь півгодини — знову за підручниками. Час не чекає. До завтрашніх лекцій їм он ще скільки треба перелічити!

Л. ЛИПА.

Фото К. Василька.

## «ПРОГРАМА, ЯКУ ТРЕБА ВСІЯКО ВІТАТИ»

**ПУБЛІКОВАНЕ** на минулому тижні послання глави Радянського уряду М. С. Хрущова президентові США Дж. Кеннеді в питанні вивчення і використання космічного простору скрізь зустрінуто з великим інтересом і увагою. Газета «Нью-Йорк таймс» пише, що радянська програма співробітництва з США в космосі «включала піднесення оптимізму в Америці. Англійська газета «Гардіан» називає пропозиції, що їх містить послання М. С. Хрущова, «великим кроком вперед, який треба всіляко вітати».

Але практичне здійснення радсько-американського співробітництва в космосі значною мірою залежить від розв'язання проблем розроблення Аджме, як відзначається в посланні М. С. Хрущова, і для бойових і для космічних ракет принципів конструювання і виробництва загальної. В багатьох зарубіжних відгуках на послання глави Радянського уряду підкреслюється, що досягнення угоди про розроблення відкриває для найширшої перспективи і для радянсько-американського співробітництва у космосі.

Проте, як показують переговори у Женеві, США ще, очевидно, не готові приступити до вироблення договору про загальне і повне розроблення. В роботі комітету 17 країн, що засідає в Женеві, завершено перший етап. Західна І, зокрема, американська преса, умисно хочуть створити навколо переговорів атмосферу песимізму, твердячи, ніби вони зайшли «в тупик». Такі міркування покляні замаскувати небажання делегатів США та їх союзників сприяти знайденню розв'язання проблеми розроблення. І не випадково «Нью-Йорк таймс» заявляла, що одне з головних завдань у Женеві делегати США бачать лише в тому, щоб добитися «найбільш повного розуміння делегатами нейтральних країн доводів США на користь відновлення ядерних виробств в атмосфері», запалюваних на середину квітня.

## СТАНОВИЩЕ В АЛЖІРІ

**БАЖАЮЧИ** зрвати угоду про припинення вогню в Алжирі, фашистської голворівні з «секретної озброєної організації» (ОАС) перейшли в Алжирі від розрізаних терористичних актів до організованих

бойових дій. Оасівці фактично розв'язали братовбивчу війну, стріляючи у французьких солдатів і жандармів в Алжирі. Те, що відбувається в Баб-ель-Уеді — передмісті м. Алжир і в м. Орані, які є штаб-квартирами ОАС, являє собою не що інше, як новий збройний фашистський заколот.

23 березня в Баб-ель-Уеді оасівці обрушили на французьких солдатів шквали вогню з мінометів, кулеметів і автоматів. Коли армійські танки і броньовики намагалися просунутися на вогняні рубежі, щоб придушити групу заколотників, останні закидали їх протитанковими гранатами і пляшками з запалювальною сумішшю.

Французьке командування поспішало на придушення заколоту реактивні літаки. З Франції повітряно терміново перекидалися в Алжир військові підкріплення. Кораблі французької середземноморської ескадри підійшли до берегів Алжирі.

Після розгляду становища в Алжирі урядом Франції президент де Голль заявив, що «вданий головне питання полягає в тому, щоб розбити всіма засобами збройний заколот».

Тим часом банди оасівців ідуть на будь-який злочин, щоб не допустити перетворення в життя евангельських угод, які відкривають шлях до мирного врегулювання в Алжирі. Вже після того, як заколотники були заблоковані в Баб-ель-Уеді і урядові війська почали «проциснування» цього району, оасівці знову вдалися до зброї, спробували атакувати урядові будинки в центрі Алжирі. Вони спровокували нове кровопролиття. Водночас в м. Орані, як повідомляло агентство Франс Пресс, 25 березня оасівці протягом кількох годин вели бої з французькими військами. В результаті було вбито більш як 10 і поранено понад 50 чоловік.

Арабське населення Алжирі виявляє виняткову витримку і дисциплінованість. Алжирці не піддаються на провокації басівців. У радні місяці сили Фронту національного визволення Алжирі звернулися до європейського населення з пропозицією забезпечити захист його від ОАС і спільно боротись проти ультраколонізаторів.

## ПІСЛЯ ВИБОРІВ В АРГЕНТИНІ

**АРГЕНТИНА** — одна з найбільших країн Латинської Америки з населенням понад

22 мільйони чоловік — переживає гостру політичну кризу. Вона зв'язана з підсумками виборів до Національного конгресу і провінціальних органів влади, що відбулися 13 березня. Вибори принесли поразку партії президента Фрондсі, яка перебуває при владі. Опозиційна партія пероністів здобула на виборах перемогу. Кандидати партії пероністів, названо яких виник виборчий блок у складі Компартії, соціалістичної партії і профспілкових організацій, добились такої значного успіху завдяки своїй передвиборній програмі, що передбачає зміцнення національного суверенітету країни і визнання права народів Латинської Америки на самовизначення. Саме ця програма і забезпечила пероністам підтримку лівих сил, у тому числі Компартії.

Що ж до правлячої партії, то вона виступила на виборах за захист нинішнього політичного курсу уряду Фрондсі, який призвів до розриву відносин з Кубою, ущемлення національного суверенітету американським імпералізмом.

Підсумки виборів а дуже показовими для настрою аргентинських виборців. Якщо раніш правлячій партії належало в національному конгресі 102 місця з 192, то тепер вона має лише 75 мандатів. А пероністи виграли 45 місць у Національному конгресі і віддали пості 10 губернаторів з 14 у провінціях, де проходили вибори.

Комуністичне агентство Асошіейтед Пресс резюмою зауважило, що вони говорять про протест аргентинців проти політики президента Фрондсі, а не про схвалення колишнього диктатора Перона.

Результати виборів викликали замешання в правлячих колах США. Газета «Нью-Йорк таймс» визнала, що аргентинські вибори завдали удару по планам Вашингтона. Під тиском аргентинської воєнщини Фрондсі здійснює тепер заходи, спрямовані до анулювання результату виборів. В знак протесту проти цих антиконституційних кроків трудящі Аргентини оголосили страйк, в якому взяло участь близько 2 мільйонів чоловік.

## ЗА МИР, ДЕМОКРАТІЮ, КРАЩЕ МАЙБУТНЄ

**АКТИВІСТІ** Спільки демократичної молоді Японії, яка об'єднує десятки тисяч японських юнаків і дівчат, зібралися в Токіо на конференції, щоб обговорити завдання спільки. Промовці, що виступали, розповідали, в яких тяжких умовах доводиться молодим японським патріотам вести боротьбу проти реакції. Тільки за те, що молодий робітник є членом спільки, хазяїн підприємства може зниснути йому зарплату, перевести на важчу ділянку виробництва або навіть зосім звільнити з роботи. Створюючи так звані «другі» молодіжні організації, що складаються із спеціально зібраних осіб, японська реакція намагаться розколоти ряди спільки.

Але ні репресіями, ні розколювальними маневрами реакції не вдається зупинити боротьбу японської демократичної молоді. Учасники конференції прийняли звернення до всіх юнаків і дівчат країни з закликом кріпiti єдність дій, голосувати на виборах до верхньої палати парламенту, що мають відбутися в червні, за мир, демократію і краще майбутнє.

(ТАРС).

Редактор П. МАРЧЕНКО.

## В КІНОТЕАТРАХ МІСТА

**КІНОТЕАТР «МИР».** Для дітей «Зигмунд Колосовський». Початок о 10 год. ранку, 12, 2 та 4 год. дня. «Самий маленький бродяга». Початок о 6, 8 та 10 год. вечора.

**КІНОТЕАТР «СІВАШЕЦЬ».** «Сім'я революціонера». Початок о 10 год. ранку та 12 год. дня. «А якщо це любов?». Початок о 2 та 4 год. дня, 6, 8 та 10 год. вечора.

**КІНОТЕАТР ІМЕНІ ДЗЕРЖИНСЬКОГО.** Для дітей «Вогнище бесмертя». Початок о 9 год. 30 хв. ранку та 11 год. 30 хв. дня. «Любов і другий пилот». Початок о 1 год. 30 хв., 3 год. 30 хв., 5 год. 30 хв. дня, 7 год. 30 хв. та 9 год. 30 хв. вечора.

**КІНОТЕАТР «ХРОНІКА».** Документальний фільм «Великий бар'єр». Демонструється з 10 год. ранку до 9 год. вечора. Художній фільм «Літа дівочі». Початок о 9 год. 30 хв. вечора.

# В БІЛІХ ЗА УКРАЇНУ

ІВНО о 21.00 вийшли з дому. Не поспішаючи, наче прогулюючись, пройшли по вулицях і завернули до берега Бугу. Там в домовленому місці був захований човен. Тихо, без плескоти, переправились на той бік, заховали човен у комишах, а самі пішли до села, попереду Клим Іванович, за ним я.

Темно, а Шаповалов іде прямо, не спиткаючись, наче кішка, бачить в темряві дорогу, крок у нього легкий, нечутний. Проїшли метрів півтора, він шепоче: — Пробудь тут, я сходжу, розвідаю. Через 10 хвилин він повернувся.

— Ну, давай швидше, всі вулиці забиті обозом.

Підкрались зовсім близько, стоїмо в тіні саду — перед нами довгий ряд підвід, вкритих чохлами, німці ходять від однієї до іншої, освітлюють ліхтариком і йдуть далі. Як тільки вони звернули за ріг, ми вийшли із схованки, підійшли до однієї підводи — в ній зв'язані вірвовками ручні кулемети. Клим Іванович вийняв фісський ніж, розрізав вірвовки, і ми потихеньку зняли два кулемета — віднесли в тінь, підводу знову накрили чохлами, з іншої підводи зняли три автомата, який лагронів до них і ще який протитанковий мін.

— Неси ящики, я візьму те, що залишилось, — шепоче Клим Іванович, хапне кулемет і гвинтівку, навішує все це на себе і швидким кроком, наче не висить на ньому весь цей вантаж, піднімається по іншій дорозі вгору, потім вниз, прямо до річки, і ось ми вже біля човна. Клим Іванович снідає з себе все принесене, зітхає з полегшенням, говорить тихо:

— Вивантажуй ящики, тільки без шуму, тепер відчай. Ну, ніби все, легко збулися, удачно.

Благодарно переправляємось на той бік, але тільки вийшли з човна, з темряви появилсь дві людські фігури, і до нас:

— Стій, хто йде?

— Свої.

Продовження. Поч. див. в газеті за 28 березня.

Виявляється, Ляоня і Люба Владиві.

— Молодці, здорово справились, — шепоче Ляоня, — ти, Семене, йди тепер з Любою, відпочинь, а ми з Клим Івановичем доставимо ваші трофеї, куди треба.

А ДРУГИЙ день під час роботи мимо мене пройшов Ляоня і непомітно прошепотів:

— О 8 вечора будь у Владивеа. Я закінчив зміну і прямо направився туди. Прийшов першим, поступово почали збиратись і інші — це були збори Салківської комсомольської організації.

Були присутні: Владив Ляоня, сестра його Люба, мати Раїса Сергіївна, Женя Рачинський, Леоній Ковальчук і п'ятеро невідомі мені хлопців, з якими мене тут же познайомили.

Вікна завісили ковдрами, лампу замаскували, у дворі спустили з цепу собаку. Раїса Сергіївна не відходила від дверей — прислухалась.

Взяв слово Женя Рачинський: — Товариші, — сказав він, — загін Б., який діє в Савранському лісі, потребує продуктів споживання і боеприпасів. На нас лежить відповідальність за безперерйне постачання їх. Перше, що нам потрібно зробити, — це взяти з заводу цукор, приміром лантухів 15, більше машина не візьме. Приймають участь в цій операції 5 чоловік — Клим Іванович, Віктор Жилінський, Леонід Ковальчук, Ляоня Владив і Семен Іванович.

Завтра на заводі демонструється німецька кінокартина. Ви всі повинні взяти квитки і сісти в різні кінці залу. Коли фільм закінчиться і люди стануть виходити, трое з вас — Віктор, Ковальчук і Владив — повинні залізтись (я потім розкажу, де там можна сховатись), а Сяольський і Шаповалов разом з усіма вийдуть на подвір'я. Ви двоє повинні зняти вартового, потім подасте сигнал. По вашому сигналу підіде машина. Віктор, Ковальчук і Владив притягнуть зі складу мішки. Навантажите машину і розійдетесь в різні кінці. Загальний план ясний? Подробниці я зараз розповім. Виконувати завтра.

(Далі буде).

## ПІШІТЬ!

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ. г. Кіровоград.

## ДЗВОНІТЬ!

Телефони редакції: редактора — 56-12, відповідального секретаря — 50-14, відділів — 50-24.

БК 00117.

Зам. № 2145. Т. 27.000.

## ЗАХОДЬТЕ!

Редакція працює з 10 години ранку до 6 години вечора. Ми завжди раді бачити вас, друзі, в себе!

Кіровоградська обласна друкарня імені Г. М. Димитрова.